

انتخاب روش مناسب برای محاسبه آورد سالانه حوضه آبخیز با بررسی روشهای مختلف بر آورد دبی سالانه (حوضه جارو)

یاسر حسینی

استادیار دانشگاه محقق اردبیلی - دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی مغان Yaser_hoseini@ymail.com

چکیده:

آبدهی به عنوان یکی از اصلی ترین عناصر هیدرولوژیکی از مهمترین شاخص های بیلان آبی یک حوزه محسوب می گردد. به همین دلیل در رودخانه های مهم میزان آبدهی، در ایستگاه هیدرومتری به صورت روزانه اندازه گیری و ثبت می گردد. ولی به علت وجود رودخانه های زیاد در کشور و هزینه بر بودن احداث ایستگاه هیدرومتری امکان اندازه گیری آبدهی بر روی همه رودخانه ها وجود ندارد. بنابراین برآورد آبدهی این رودخانه ها یکی از نیازهای اساسی پروژه های منابع آب می باشد. در تحقیق حاضر روشهای مختلف ارائه شده برای تخمین آبدهی سالانه در حوضه سیمیلی در استان خوزستان مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفت از میان روشهای کتاین، انجمن کشاورزی هندو جانستین، با وجود تشابه برآوردهای روشهای مختلف با هم، روش کتاین به داده های تجربی در منطقه نزدیکتر بود.

واژه های کلیدی: آبدهی سالانه، جانستین، کتاین، انجمن تحقیقات کشاورزی هند.

مقدمه:

جهت کاربریهای مختلف کشاورزی، صنعتی و شهرسازی از حوزه های آبخیز، معین بودن میزان آبدهی سالانه و ماهانه این حوزه ها از نیازهای اساسی است. در مناطق خشک با توجه به کمبود آمار هیدرومتری و مطالعات بیلان آب، عموماً از روابط تجربی مختلف در برآورد آبدهی حوزه ها استفاده می شود. در مطالعات محیطی، آب به عنوان مهمترین عامل در برنامه ریزی مدیریت صحیح بهره وری از اراضی مطرح می باشد. در این مورد، کمیت آب، مقادیر حد، رژیم جریان و مقدار آب در دوره بازگشتیهای مختلف مورد مطالعه قرار می گیرند. مطالعات هیدرولوژی به طور عمده متکی به داده های موجود در منطقه طرح و یا اطراف آن بوده و در موارد مورد نیاز، استفاده از روابط تجربی این امکان را فراهم می سازد تا براساس بعضی داده های اقلیمی، برآوردی از میزان آب در حوزه های فاقد آمار به عمل آید از طرف دیگر صحت و سقم آمار و اطلاعات می تواند تأثیر بسزایی در برآورد نتایج داشته باشد. هدف از ارائه مقاله حاضر، بررسی نتایج روش های تجربی، کوتاین و جانستین در مناطق خشک و نیمه خشک می باشد مطالعه از یادپردده های ۱۹۰۰ تا ۱۹۶۰ در برآورد ارتفاع رواناب سالانه و آبدهی صورت گرفته و بررسیها چندین بار ارتباطاً با آبدهی بارندگی صورت گرفته است. بارلو^۱

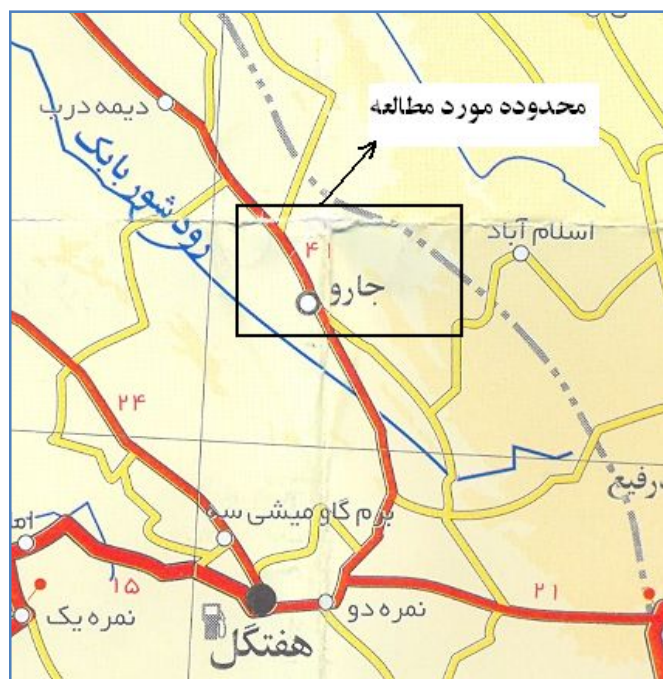
¹Barlows

(۱۹۲۸) برای کشور هند و برای حوضه های کوچکتر از ۱۳۰ کیلومتر مربع، رابطه ای بین بارش و دبی ارائه کرده است، همچنین استرنج^۲ (۱۹۶۸) رابطه ای بین بارش سالانه و جریان سطح حیا ارائه کرده است و ضربت بدیل بین آنهارا محاسبه کرده و بر ایبارشها یا شدت‌های مختلف ضرایب را ارائه نموده است. همچنین خوسلا^۳ (۱۹۶۰) روابط بین بارش و دما در چندین حوضه‌های هند و آمریکا، بر روی روابط بین بارش و دما بر اساس ایشراپدما یا مختلغات ارائه کرده است

مواد و روشها:

منطقه مورد مطالعه:

منطقه مورد مطالعه در قسمت جنوبی ایران، در استان خوزستان در محدوده بین عرض جغرافیایی حدود ۲۰°-۴۲° تا ۳۱°-۰۰° شمالی و طول جغرافیایی حدود ۳۰°-۴۹° تا ۲۵°-۴۷° واقع شده است. محدوده مورد مطالعه به وسعت حدود ۱۵۳/۷ کیلومتر مربع، محیط آن برابر ۷۸/۷ کیلومتر و ضریب گراولیتوس آن برابر ۱/۷۸ می‌باشد ارتفاع متوسط حوضه برابر ۴۸۱ متر در مطالعات توجیهی ذکر شده است. در شکل (۱) موقعیت طرح در کشور نشان داده شده است.

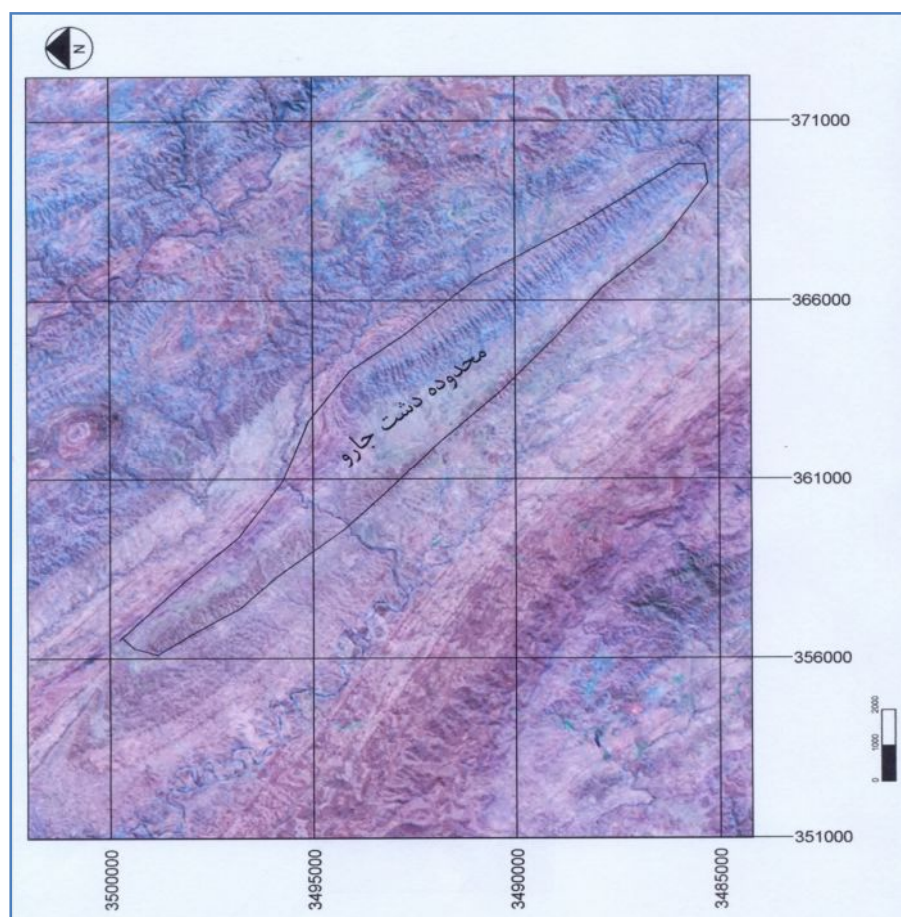

شکل (۱): موقعیت طرح در کشور

²Stranges

³Khosla

در شکل شماره (۲)، نقشه سه بعدی منطقه مورد مطالعه و خطوط جریان آبراهه ها در حوضه مذکور نشان داده شده است. خصوصیات حوضه آبریز مورد مطالعه در جدول (۱) نشان داده شده است.

شکل (۲): زیر حوضه های حوضه سیمیل
جدول (۱): مشخصات فیزیوگرافی حوضه آبریز

مقدار	مشخصات حوضه آبریز	ردیف
۱۵۳/۷	مساحت حوضه آبریز (کیلو متر مربع)	۱
۷۸/۷	محیط حوضه آبریز (کیلومتر)	۲
۷۳۱	حداکثر ارتفاع حوضه (متر)	۳
۴۸۱	ارتفاع متوسط حوضه (متر)	۴
۳۸۴	حداقل ارتفاع حوضه (متر)	۶
۱/۷۸	ضریب گراولیوس	۷

۰/۳۱	ضریب میلر	۸
۳۴/۸۷	طول مستطیل معادل (کیلومتر)	۹
۴/۳۳	عرض مستطیل معادل (کیلومتر)	۱۰
۲۹/۲۸	طول شاخه اصلی رودخانه (کیلومتر)	۱۱
۱/۱۸	شیب خالص آبراهه اصلی (درصد)	۱۲
۱/۲	شیب ناخالص آبراهه اصلی (درصد)	۱۳
۷	شیب متوسط حوضه (درصد)	۱۴
۱۰/۹۸	تراکم شبکه آبراهه ها (کیلومتر/۱)	۱۵
۹/۱	زمان تمرکز (ساعت) (رابطه ویلیامز)	۱۶
۴/۶۷	زمان تمرکز (ساعت) (رابطه کریچ)	۱۷

مطالعات آبدهی

با توجه به آمار و اطلاعات در دسترس روشهای مختلفی جهت برآورد آبدهی مورد ارزیابی قرار گرفته است. این روشها عبارتند از تحلیل ایستگاهی آمار و اطلاعات، روشهای تجربی و روش برآورد آبدهی از روابط رگرسیونی (روش آبدهی سطح).

الف- برآورد آبدهی با استفاده از تحلیل منطقه ای (مدل ریاضی رواناب سالانه)

با استفاده از نتایج تحلیل آبدهی رودخانه‌های دارای آمار مشاهده‌ای و در نظر گرفتن پارامترهای هواشناسی و فیزیوگرافی حوضه‌ها سعی گردید یک رابطه ریاضی مناسب بین آبدهی و پارامترهای مذکور تعیین گردد. از بین مدل‌های مختلفی که با روش سعی و خطا مورد بررسی قرار گرفت مدل ریاضی زیر برای برآورد حجم جریانهای سطحی خروجی از زیر حوضه‌های واقع در منطقه مطالعاتی انتخاب و ضرایب آن با استفاده از داده‌های ۱۰ ایستگاه هیدرومتری پل منجینق بر روی رودخانه ابوالعباس ماشین بر روی رودخانه رود زرد، تنگ دولاب بر روی رودخانه شور اندیکا، ایستگاههای بتوند بر روی رودخانه‌های شور و بتوند، دشت بزرگ روی رودخانه شور، جلوگیر بر روی رودخانه مرغاب، چم‌کوره بر روی رودخانه آل خورشید، باغملک بر روی آب گلال و چم عبدعلی بر روی رودخانه تلخ کالیبره گردید.

$$Q = \alpha(A^{\beta1}) * (P^{\beta2}) * (h^{\beta3}) \quad (1)$$

در مدل ریاضی فوق که یک رابطه رگرسیون ۳ متغیره غیرخطی می‌باشد A، P و H متغیرهای مستقل و Q متغیر تابع است که بصورت زیر تعریف شده‌اند:

Q = حجم متوسط سالانه آبدهی بر حسب میلیون مترمکعب (در خروجی حوضه)

A = وسعت حوضه آبریز بر حسب کیلومتر مربع

P = ارتفاع متوسط بارندگی سالانه در سطح حوضه بر حسب میلیمتر

H = حداقل ارتفاع حوضه (ارتفاع نقطه خروجی) بر حسب متر از سطح دریا

$\alpha, \beta_1, \beta_2, \beta_3$ ضرایب رگرسیونی می باشند.

همانگونه که ذکر شد با استفاده از اطلاعات ۱۰ ایستگاه هیدرومتری (که همگی آنها دارای حوضه آبریز کوچک) نسبت به ایجاد رابطه رگرسیونی بین دبی و سطح، ارتفاع متوسط بارش، ارتفاع نقطه خروجی اقدام گردید. برای استخراج رابطه از نرم افزار آماری SPSS استفاده شد اضافه می گردد که رابطه رگرسیونی غیرخطی می باشد که می توان به ترتیب ذیل به رابطه خطی تبدیل کرد:

$$\ln Q = \alpha^* + \beta_1 \ln A + \beta_2 \ln P + \beta_3 \ln h \quad (2)$$

مقادیر ضرایب رگرسیونی رابطه فوق استخراج و معادله بصورت زیر در آمده است.

$$\ln Q = -18.934 + 1.101 * \ln A + 2.762 * \ln P - 0.0819 * \ln h \quad (3)$$

ضریب تعیین مدل مذکور $R = 0.975$ می باشد که باتوجه به تعداد داده ها نشان دهنده مناسب بودن مدل است. به عبارت دیگر در سطح $\alpha = 0.01$ معنی دار می باشد. برای برآورد جریانهای سطحی دشت جارو سعی گردید از کلیه یافته های متکی به آمار و اطلاعات ناشی از اندازه گیری و مشاهده در حوضه های دارای ایستگاه هیدرومتری استفاده شود. بدین صورت که ابتدا با استفاده از مدل ریاضی رواناب سالانه که براساس داده های مشاهده های ۱۰ ایستگاه هیدرومتری دارای آمار تعیین گردیده، یک تخمین اولیه از حجم جریان سطحی در خروجی دشت جارو بعمل آمده است. سپس با توجه به برآورد اولیه حجم جریان سطحی اقدام به محاسبه مدول آبدهی و ضریب جریان متناظر با برآورد اولیه گردیده است. با توجه به اطلاعات هواشناسی و فیزیو گرافیمنطقه ارتفاع متوسط بارندگی سالانه در سطح دشت جارو $450/7$ میلیمتر، حداقل ارتفاع دشت جارو 405 متر از سطح دریا و

مساحت دشت جارو ۱۱ کیلومتر مربع می باشد که با جای گذاری در رابطه (۳) مقدار حجم رواناب $10^3 * 1096/8$ متر مکعب و ارتفاع رواناب ۱۰۰ میلیمتر و ضریب رواناب ۰/۲۲ محاسبه شده است.

ب- سایر روابط تجربی برآورد رواناب سالانه

الف- روش کتاین

اساس این روش بر مبنای کمبود جریان (D) در حوضه استوار می باشد. روابط زیر روش تعیین ارتفاع رواناب را نشان می دهند.

$$D = P - \lambda P^2 \quad (3)$$

$$\lambda = \frac{1}{0.8 + 0.14T} \quad (4)$$

$$R = P - D = \lambda P^2 \quad (5)$$

P = بارندگی سالانه (متر)

T = دمای متوسط حوضه (درجه سانتی گراد)

D = کمبود جریان سالانه (متر)

R = ارتفاع رواناب (متر)

که با جای گذاری در روابط فوق مقدار حجم رواناب $10^3 * 550$ متر مکعب و ارتفاع رواناب ۵۰ میلیمتر و ضریب رواناب ۰/۱۱ محاسبه شده است.

ب) روش انجمن تحقیقات کشاورزی هند

در این روش با استفاده از فرمول تجربی زیر ارتفاع رواناب سالانه بدست می آید.

$$Q = \frac{1.115P^{1.44}}{T^{1.34} A^{0.0613}} \quad (6)$$

P = بارندگی سالانه حوضه (سانتی متر)

T = دمای متوسط سالانه حوضه (درجه سانتی گراد)

Q = ارتفاع رواناب سالانه حوضه (سانتی متر)

A = مساحت حوضه کیلومتر مربع

که با جایگذاری در رابطه (۲-۱۷) فوق مقدار حجم رواناب $10^3 * 380$ متر مکعب و ارتفاع رواناب ۳۵/۲ میلیمتر و ضریب رواناب ۰/۰۷۸ محاسبه شده است.

ج- روش جاستین

روش جاستین بر اساس عملکرد مشابه حوضه‌ها استوار است و در این روش از آمار حوضه ای که ایستگاه آبسنجی دارد جهت برآورد ارتفاع رواناب حوضه فاقد ایستگاه هیدرومتری استفاده می‌شود. ابتدا حوضه آبریزی که دارای آمار هیدرو متری (آبسنجی) بوده و مشخصات زیر در آن معلوم است در نظر گرفته می شود.

مساحت حوضه $A (Km^2)$

حداکثر ارتفاع $(m)H_{max}$

حداقل ارتفاع $(m)H_{min}$

حجم آبدهی سالانه $(MCM)W$

متوسط بارش سالانه $(cm)P$

متوسط ارتفاع حوضه $(m)\bar{H}$

متوسط دمای سالانه حوضه T (درجه سانتی گراد)

با توجه به پارامترهای فوق، ضریب K که به ضریب جاستین معروف است، از روابط زیر بدست می‌آید.

$$S = \frac{H_{max} - H_{min}}{\sqrt{A}} \quad (7)$$

$$R = \frac{W}{A} \quad (8)$$

$$K = \frac{R(1.8T + 32)}{S^{0.155} P^2} \quad (9)$$

پس از بدست آوردن ضریب K برای حوضه معلوم با انجام عمل عکس، آبدهی سالانه (W) حوضه مورد نظر که در همان منطقه اقلیمی واقع شده محاسبه می شود.

برآورد حجم رواناب سالانه

با استفاده از روابط فوق ذکر شده در بند الف، ب و ج حجم رواناب زیر حوضه‌های مورد مطالعه محاسبه گردید. در روش کنایین و انجمن تحقیقات کشاورزی هند فرمولها بر اساس داده‌های اقلیمی است و به طور مستقیم قابل استفاده هستند لیکن روش جاستین نیاز به کالیبراسیون دارد. در روش جاستین برای محاسبه ضریب K از آمار و اطلاعات حوضه آبریز شور دشت بزرگ استفاده گردید این حوضه از لحاظ اقلیمی مشابه بوده و دارای اطلاعات ثبت شده می‌باشد.

ضرایب در روش جاستین برای حوضه آبریز شور دشت بزرگ (معلوم) به صورت زیر محاسبه شده است. برآورد ارتفاع و حجم رواناب سالیانه حوضه مورد مطالعه در جدول ۲ ارائه گردیده است.

$$\left\{ \begin{array}{l} S = \frac{H \max - H \min}{\sqrt{A}} = \frac{710 - 386}{\sqrt{45}} = 48 \\ R = \frac{W}{A} = \frac{8.71}{45.8} = 0.19 \text{ m} = 19 \text{ cm} \\ K = \frac{R (1.8 T + 32)}{S^{0.155} P^2} = \frac{19 * (1.8 * 22 + 32)}{4.8^{0.155} * 37.7^2} = 0.0075 \end{array} \right.$$

جدول (۲): برآورد ارتفاع و حجم رواناب سالیانه حوضه مورد مطالعه

سیمی	ارتفاع (cm)	روش
۰.۰۵	ارتفاع رواناب	کتاین
۰.۵۵	حجم رواناب	
۰.۰۳۵	ارتفاع رواناب	انجمن تحقیقات کشاورزی هند
۰.۳۸	حجم رواناب	
۰.۱	ارتفاع رواناب	مدل رگرسیونی
۱	حجم رواناب	
۱.۲	ارتفاع رواناب	روش جانستین
۱۲	حجم رواناب	

با توجه به جدول فوق روش جانستین بعنوان مدل قابل استفاده در برآورد رواناب محدوده مطالعه بکار می رود. زیرا با حوضه های دارای آمار تطابق بیشتری داشته و همچنین با روشهای دیگر مبتنی بر تجربه همسانی بیشتری را نشان می دهد.

نتایج و بحث:

همانطور که دیده می شود با بدست آوردن حجم رواناب سالیانه از روی متوسط دبی حوضه مورد مطالعه ارائه شده در جدول (۲) مقدار بدست آمده از روش کتاین نزدیک به رواناب سالیانه بدست آمده از روش آبدهی - سطحی باشد. که نزدیکی اعداد بدست آمده از روشهای مختلف نشانگر این مطلب است که حوضه های همجوار در منطقه مورد مطالعه از نظر خصوصیات هیدرولوژیکی به هم شبیه می باشند. با توجه به آنکه روش جانستین روش مرسوم برای محاسبه آبدهی در طرحهای هیدرولوژیکی می باشد، به نظر می رسد برای استفاده از روشهای مختلف محاسبه آورد سالیانه می بایست در منطقه مورد مطالعه همه روشها مورد بررسی قرار گیرد.

منابع:

۱- رمیزاس، ژ (مولف) و صدقی، ح. (مترجم) (۱۳۶۳) اصول مهندسی هیدرولوژی. دانشگاه شهید چمران، اهواز.

۲- پرهت، ج، و صدقی، ج. (۱۳۷۸) واسنجی و ارزیابی مدل HEC-1 در زیر حوزه بازفت در کارون، اولین همایش منطقه ای بیلان آب، ایران، اهواز، صص ۱۴۷۳-۱۳۳.

۳- شهیدی، ع. شامحمدی حیدری ز. (۱۳۸۵) واسنجی روابط تجربی برای به آورد سیلاب حداکثر در زیر حوضه های آبریز هارون و زهره (در استان خوزستان) اولین همایش منطقه ای بهره برداری بهینه از منابع آب حوضه های کارکردن و زاینده رود- دانشگاه شهرکرد.

4. Eard, L, R, 1975, Hydrologic frequency analysis, In: Hydro engineering method for water resources development logic, us. Army corps of engineers.